

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

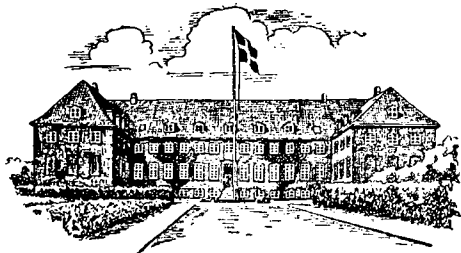
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H. U. H. - Bladet

MEDLEMSBLAD FOR HASLEV UDV. HØJSKOLES ELEVFORENING — APRIL 1952

„Haslev udvalgte Højskole“

stod der på et brev til skolen den 27. marts. Kært barn har mange navne; vor skole må være et sådantært barn, for navnene strækker sig lige fra „Haslev uldgyde Højskole“ til „Herlighedens udvalgte Højborg“. Brevet fra skolefondskassereren for Skanderborg amt med ovenstående adresse bragte taknemlige følelser op i vort sind. Det er virkelig en udvalgt skole. En stor kreds af vågen, ansvarsbevidst ungdom har atter i vinter fyldt skolen til randen. Trods mange svære ting har der været fest og glæde over arbejdet. Skal jeg nævne et særpræg for dette hold, må det være dets lyst til at spørge og snakke med. På den måde fik vi de store spørgsmål godt igennem. Tankeudvekslingen mellem lærer og elev er altid frugtbar og værdifuld. Dette kan ske, fordi så mange elever er modne og udviklede. Måske er det dette, der gør skolen til den „udvalgte Højskole“.

Siden sidst har vi haft besøg af chefredaktør Edvard Pedersen, som holdt et udmærket foredrag om pressen. Vor svenske ven, pastor Folke Heltberg, har holdt foredrag om gamle danske ord i skånske

dialekter, og vandt som sædvanlig eleverne ved sit danske humør.

Pastoralseminariets besøg 12.-13. marts fik et særligt krydderi ved at generalsekretær Orla Møller denne gang indledede forhandlingen om ungdommens problemer. Forhandlingen var livlig, dog ikke så meget fra kandidaternes side; de indrømmede, at de manglede erfaring. Til gengæld var der samtale bagefter, nogle steder til kl. 2. Disse besøg har sikkert betydning for de vordende præsters syn på højskolen og Indre Mission.

16.—17. marts, før vinteren satte ind, havde vi en herlig solskinstur til København og Sverrig. Det vil blive for langt at fortælle om denne. På Sundsgården blev vi festligt modtaget af rektor Gunnemo, han gør genvisit her på skolen den 19. april med 90 elever.

En del gæster fra udlandet har været på studieophold i marts. I sidste uge havde vi besøg af provst Rald, som talte om emnet: „Hvilken betydning har litteraturen i den åndelige kamp i dag“.

Og så afskedsfesten! Spejderne begyndte; Jens Grane holdt festtalen, det har

været en fin vinter for spejderhøjskolen. Dernæst gymnastiklederne, som ved en opvisning viste os, hvad de duede til. Her-til kom i år, at også pigerne lavede en elegant opvisning, som høstede fortjent bifald.

Selve afskedsfesten begyndte med altergang i Haslev kirke, en stund vi ikke snart glemmer. Efter middagen samledes vi i foredragssalen til korsang og tonefilm. Ved kaffebordet havde mange ordet, og adskillige tårer blev knust ved afskeden. En god og velsignet vinter er forbi, og nu „er vi spredt ud i kæden“. Men forbønnen og de fælles minder binder os sammen og „livssæden for kommende dage“ spirer og gror. Gud give, der må blive en gylden høst. Hjertelig hilsen fra alle tilbageblevne.

Käti og Johs. M.

I april måned

gør vi hovedrent og reparerer overalt. Der er fart på i år, for vi skal have tre stævner. Først for spejderne og gymnaster i påsken og derefter for ungdomsledere fra hele Europa (ja fra endnu flere lande) den 22.—29. april. Det bliver det helt store med berømte talere fra hele verden. Enkelte danske ungdomsledere kan deltage. Hvis der blandt gamle elever skulle være nogle, så prøv at skrive til pastor Gunnar Tjalve, Ahlmanns Allé 10, Hellerup. Det ville være rart at se nogle af jer.

Johs. M.

En ny skrivemaskine

har denne vinters elevhold, støttet af enkelte elever fra de senere årgange, skænket til skolen. Det blev oven i købet (ganske vist efter lang ventetid) en af de bedste, der kan fås, nemlig en Hermes 2000. Min lille Hermes Baby var så efterspurgt, at den næsten ikke kunne overkomme arbejdet; den var også slemt over-

anstrengt, da den kom ind på fabrikken den 1. april. Vi er derfor meget taknemlige for, at den har fået en større broder, som kan tage sin part af sliddet. De skal nok også blive brugt begge to. Jeg tror, at kommende elevhold bl. a., når der renskrives aviser, vil lade taknemlige tanker gå tilbage til denne vinters elevhold, som har gjort et stort arbejde og ofret meget for at nå dette mål.

Hjertelig tak til alle givere.

Johs. Magelund.

SOMMERSKOLEN

har nu indmeldt 71 elever. Det er trent lige så mange som sidste år. Mange forespørgsler har endnu ikke medført indmeldelse, så vi håber på et endnu større antal. På det særlige kursus i kjolesyning og håndarbejde er der indmeldt 11, så der er endnu plads til nogle enkelte, men de må ile med at melde sig. De fleste deltagere på dette hold er gamle elever, så der synes blandt disse at være en udbredt trang til både selv at lære at sy og til at uddanne sig til en gerning blandt anden dansk ungdom. Syning og gymnastik er også en udmærket kombination for mange kvinder.

PLAN FOR BIBELKURSUS

på Den udvidede Højskole i Haslev
fra torsdag den 7. til søndag den 31.
august 1952.

Der undervises 2 timer hver formiddag og 1 time hver eftermiddag. Desuden er der for dem, der vil have mere, flere studiekredse.

Emnerne er følgende:

Sognepræst Chr. Bartholdy: Kam-	
pen om mennesket	6 timer.
Forstander Brøndbjerg: Menn.livet	
i bib.s lys	10 „

Sognepræst Georg Bartholdy: De ti bud	9	„
Forstander Thorlø: Davids salmer ...	4	„
Højskolelærer, cand. theol. Andersen: Romerbrevet 1—8	8	„
Forstander Johs. Magelund: Menighedsprobl. i lyset af 1. korinthierbr.	11	„
Forstander Johs. Magelund: Sjælesorg i praksis	6	„
Forstander Johs. Magelund: Tekstøvelser	3	„

Udover disse faste timer for alle deltagere er der lejlighed til videre arbejde i følgende studiekredse, om man ønsker det:

Højskolelærer N. P. Pedersen: Kirkehistorie	6 timer.	
Højskolelærer Axel Nielsen: Tro og viden	12	„
Forstander Johs. Magelund: Tekstøvelser	6	„

Prisen er 175 kr. for kost, logi og undervisning. Eneværelse 10 kr. ekstra. Skolen har senge med spiralbund og madrasser. Sengetøj, håndklæder o.s.v. må medbringes. Husk at sende det i god tid.

Vi er klar over at tidspunktet ikke er godt for landboerne, men vi håber senere at kunne lave et lignende kursus i februar.

Til delingsførere

og gymnastikinteresserede.

Den udvidede Højskole indbyder i år til et repetitionskursus for kvindelige delingsførere samt gymnastikinteresserede. Det er af stor betydning, at en gymnastikleder følger med i alt det nye, der stadig kommer frem inden for kvindegymnastikens område. Enhver leder trænger til at få nye idéer og impulser, og skønt De har en uddannelse som delingsfører, har De sikkert opdaget, at man aldrig er udlært, men stadig har brug for mere viden.

Med stor glæde kan vi meddele Dem, at forstanderinde frk. Jørgine Abildgård kommer hertil. Jørgine Abildgård har været forstanderinde for Snoghøj gymnastikhøjskole i 27 år og var med til at uddanne de første delingsførere her i landet. Hun vil med sin store indsigt og den store erfaring, hun er i besiddelse af, være i stand til at give os rigt udbytte af dette kursus.

Prisen er endnu ikke fastlagt, da den afhænger af, hvor mange, der indmelder sig, højeste pris er 50 kr. og mindste antal 10 deltagere. Indmeldelse bedes sendt til undertegnede senest den 1. juni.

På samme tidspunkt bliver der her på skolen afholdt et nordisk højskolestævne, så der bliver lejlighed til at overvære nogle arrangementer inden for dette kursus, ligesom der om søndagen bliver lejlighed til at aflægge et besøg på K.F.U.K.-spejdernes landslejr på Eskildstrup.

Vi håber mange gamle delingsførere vil melde sig til dette kursus, så vi sammen kan få nogle rige dage. Skriv efter nærmere oplysninger og program over kurset.

Vel mødt!

Nina Swartz.

Guds omvej

Jakob Knudsen skrev omkring århundredeskiftet et digt, en versificeret fortælling, om jomfru Maria. Han beskriver her, hvorledes den unge Maria var i tvivl om det budskab, Engelen havde bragt hende. *H u n* skulle føde Messias? Skulde Guds åbenbaring være et lille *s p æ d b a r n*? Alle, hun kendte, talte jo om den kommende fyrste på en helt anden måde. „En helt skal han være — føre Israel frem til sejr! På himlens skyer skal han komme med lyn og torden!“ — Ikke underligt at lille Maria var i vildrede.

Da møder hun en gammel hyrde; hun fortæller ham om sin tvivl: „Hvordan skal mit barn, jeg nu bærer på, være den konge, som alle taler om?“ Og den gamle hyrde svarer bl. a.:

..... Jeg har nu her som hyrde levet i fulde tresindstyve år, og aldrig anden tro jeg får end, at alt, hvad liv er blevet på jord, er også vokset op — er vokset op af jord, men stammer til sidst fra himmel-lysets flammer, fra Riget over stjernetop.

For den gamle mand var der ikke noget mærkeligt i, at Messias skulle „vokse op af jord“, thi alt, hvad der stammer fra „Riget over bjergetop“ skal denne omveje.

Det er netop denne omvej, der er det svære for os. Vi ville gerne, at Gud talte sådan til os, at vi ligesom fik det hele direkte — gennem mirakler, undere, store åbenbarelses, syner, oplevelser, eller hvad vi nu vil kalde det.

Og så er det dog sådan, at Gud — såvidt vi kan se — altid taler til mennesker gennem mennesker, og altid lader sin vilje ske ad veje, der kan være nok så jordiske. Dette gælder også det kristne menneskeliv; der er intet mystisk ved det. Mennesker kan have oplevelser, der præger sindet, men selv de største åndelige oplevelser må gro i sindet, før deres værdi bliver helt udfoldet.

Det er netop denne respekt for væksten i kristenlivet, som vi kunne trænge til at få sat i højsædet, både når det gælder vurderingen af os selv og andre. Ser vi ikke på vor tro og vort moralske liv som en vækst, er der kun to muligheder tilbage: enten fortvivlelse, utilfredshed eller: jag efter oplevelser, stemning, selvransagning og selvoptagethed — det effekterede.

Gud taler til os ad omveje, d. v. s. gennem menneskers ord — dag for dag — år for år — bibelens ord er for såvidt også

menneskeord, da bibelen jo ikke er faldet ned fra himlen, men er skrevet af mennesker i glæde og sorg, nød, tvivl, frimodighed og alt, hvad der hører menneskelivet til.

Gud taler til os, f. eks. gennem vore egne erfaringer, både de gode (det vi troede og kunne holde ærligt fast ved) og de dårlige (det, som vi tvivlede om og måtte slippe med befrielse, fordi det var ikke ærligt at spille troende på det punkt).

Men denne vækst skal vi forberede i os selv. Grundtvig taler om, at det vigtigste er at „lære sin Gud og sig selv at kende“. Kender vi da ikke os selv? Nej, desværre. Og netop i de unge år kan man tage utrolig meget fejl af sig selv, undervurdere sig selv (mindreværds-komplekser), overvurdere sig selv (falske idealer, overspændthed), vi tager fejl af os selv, fordi vi venter det hele fra Gud fikst og færdigt; vi tør knap tro, at Gud kommer til os ad omveje, at alt, der kommer ovenfra, samtidig vokser nedenfra.

Men netop fordi alle Guds gaver til os skal vokse, må vi kende jordbunden, vi må kende os selv. Det skulle et højskoleophold jo gerne tjene til. En højskole skal ikke besvare alle spørgsmål, løse alle gåder og lave færdige mennesker, hvad enten det drejer sig om gymnastik, troslære eller bogholderi. Højskolen skal være det sted, hvor vi arbejder på at lære Gud og os selv at kende. Og det sidste er ikke mindre fromt og godt end det første.

Den slags tager tid og kræver ro, derfor er det redelige selvopgør lidt fremmed for de fleste af os, for vi er h u - h e j - m e n - n e s k e r og s e - p å - m i g - m e n n e - s k e r, som helst vil have, at Gud skal kaste sin rigdom til os som appelsinen, der blev kastet i Aladdins turban.

Men det er dog vist rigtigt, hvad Jakob

Knudsen sagde, at alt hvad liv er blevet, på jord er vokset op, er vokset op af jord, men stammer fra riget over bjergtop.«

Jomfru Maria så ikke Messias på himlens skyer — sådan som eksperterne havde fortalt, hun så et spædbarn, og først måske 30 år senere forstod hun, hvad der var groet i hende.

Hvad der vokser i os, véd vi måske næppe i dag, ofte kan vi først efter lang tid se, hvad der har været af ægte værdi for os, og hvad der kun har været julestads, glimmer og tant.

Nu rejser igen et hold fra H. u. H. I opbruddets hektiske dage gør vel kun de færreste sig klart, hvad det hele har været godt for. Man har lært lidt sprog, lidt stavning, et par dispositioner til en andagt, alt sammen brokker, som måske ofte i første omgang giver den unge mand og kvinde en lammende fornemmelse af at være dum og halvfærdig.

Men det er jo heller ikke højskolens arbejde at lave færdige mennesker. Hvis

højskoletiden er lykkedes, så vil det vise sig i væksten. Hvis det viser sig, at illusioner er brudt, falske idealer afsløret og til gengæld en ny og sandere verden dukker op, så er det grotid. At lære Gud og sig selv at kende er ikke hverken lægmandsteologi, psykologi, verdenshistoriske fakta eller brokker af viden. Kun hvor det hele smelter sammen og bliver til det materiale, hvoraf vor personlighed dannes, lykkes højskolens arbejde. Det tager tid, måske et helt liv, før vi lærer Gud og os selv at kende — og så står vi dog som begyndere foran Guds visdoms port.

Alt hvad på jord er blevet liv kommer ovenfra, men vokser nedenfra.

Gud, lad det lykkes.

Eders

Chr. Bærentzen.

Pastor Bærentzen har fra Skodsborg, hvor han nu bor, sendt os denne artikel, det er den afskedstale han ville have holdt til vinterholdet; men på grund af sin sygdom nåede han ikke dette.

ELEV MØDER

Kolding Højskolekreds.

Højskoleweek-end på søndagsskolelejren Lyngsbo, Erritsø pr. Fredericia, lørdag den 17. og søndag den 18. maj.

Forstander Magelund, H. u. H., taler og fortæller.

Forstander Thorlø, Haslev Højskole, har lovet at tale.

Udførligt program udsendes i april.

P. u. v.

Chr. Nielsen.

Aalborg:

Søndag den 27. april i »Bethesda«.
Kl. 14,30 foredrag ved lærer Sv. R. Jensen.

Kl. 15,30 kaffebord. — Frit samvær.

Kl. 16,30 afslutning ved lærer Axel Nielsen.

Kl. 20,00 ungdomsmøde ved forstander Thorlø.

Husk indmeldelse inden 24. april til telf. 5455. Medbring sukker til kaffen. Velkommen alle.

P. u. v.

L. P. Pedersen.

Slagelse:

Søndag d. 18. maj på K. F. U. M.

Kl. 14,30 foredrag v. forstander L. Christensen.

Kl. 15,30 kaffebord. — Frit samvær.

Kl. 16,30 afslutning ved lærerne Ebbesen og N. P. Pedersen.

Velkommen alle.

P. k. v.

Vilh. Pedersen.

1927—1952

Falk Hansen siger om sit studenter-jubilæum, at minderne hoppede som guldæbler i springvandet på Gammeltorv — men, siger han længere nede: »Den tid kan livet kun skænke een gang, for hvert forår har kun een maj.«

Skal vi fra sommeren 27 prøve på at mødes og genopleve disse skønne måneder, vi tilbragte sammen på H.u.H., og glæde os over den ungdom, der nu lever sit liv under vor gamle skoles tag. Det er deres skole, ja, men den var vores først, og det er den endnu. I taknemmelighed ærer vi mindet om vor elskede forstander Pagh Petersen. Vor ungdom er forlængst forbi, men kom og vær med til at vise den nye slægt, at vi lever ikke på gode minder alene, men vi prøver at gå i de spor, vor gamle skole satte os ind på. Lad os være mange, der mødes og genoplever en såre skøn tid.

Eskeesen.

Bryllup.

Fredag d. 9. maj vies i Agerskov kirke Olga Hansen, Agerskov, (s. 48), til Johannes Søe Pedersen, Krondal, Nr. Snede, (47—48).

Hjertelig til lykke.

Tillidserklæring.

Nogle elever vil, antagelig i første halvdel af maj, modtage en sådan fra elevforeningens bestyrelse. Vi håber, man vil forstå dens værdi og tage vel imod den.

Haslevkredsen i København (H. u. H.)

har møde på K.F.U.K., St. Kannikestræde, 1. maj kl. 20.

Hr. Pastor Zeuthen taler.

Emne: Ægteskabet før og nu.

Velkommen alle.

P. k. v.

Emma Augustinus.

Vi bliver selv hjulpet ved at hjælpe andre

Længe har man arbejdet på at fremstille kristelige films. Mange mere eller mindre vellykkede tilløb har været gjort. I de sidste år er der i Danmark fremstillet to film, som har haft stor succes: „Det sande ansigt“ og „Fodboldpræsten“. Begge bøger udkom på De unges Forlag. Den første hører til de mere, den sidste til de mindre vellykkede, men alligevel underholdende og på flere måder gode film.

Af andre kristelige film, som for tiden opføres rundt om i landet, skal nævnes: „Gud har brug for mænd“ og „Nattevagte“. Desværre er den første ikke blevet nogen publikumssucces. Det fortjente den

at blive. „Nattevagte“ er blevet bedre modtaget, hvilket man må glæde sig over. Den handler om et af livets dybeste spørgsmål: findes der en kærlig Gud? I gribende billeder skildres menneskelivet, som det er for mange i det krigshærgede Tyskland. Ulykker og sorg følges af nye ulykker og hårde slag. Troen på Gud anfægtes indtil den yderste grænse; Gud fører ikke altid udenom det svære, men han bærer igenem, så troen sejrer trods alt. Men jeg vil ikke skrive ret meget om denne film. De fleste har sikkert lejlighed til at se den. Derimod vil jeg fortælle lidt om en anden film af samme forfatter, spillet af de sam-

me mennesker som i „Nattevagt“. Den hedder: „Den faldende stjerne“, og vises mange steder i Tyskland og andre steder. Et særligt udvalg, der giver råd med hensyn til hvilke kristelige film, der skal vises i Danmark, har frarådet, at denne film kom her til landet. Man mener, at det indslag af eventyr og overtro, der forekommer i den, ikke vil passe for danske tilskuere. Ved Gustav Adolf-konferencen i München i september blev filmen forevist, og de danske deltagere i denne konference (bl. a. pastor Poul Schou, Ålborg) havde lejlighed til at se filmen. Vi var alle enige om, at den var fremragende og burde vises i Danmark.

Før filmen holdt forfatteren, Harald Braun, et foredrag, hvor han rejste det spørgsmål, om tysk film i dag var i stand til at føje noget nyt til international film. Han besvarede spørgsmålet med et ja: den skulle forkynde omsorg for mennesket. Menneskets situation i Tyskland er særlig vanskelig og håbløs. De fleste kæmper med de store problemer: lønner det sig overhovedet at arbejde, at bygge, stifte familie; i morgen bliver der jo krig igen. Man ser ingen fremtid og intet håb. Mennesker bliver derfor rædløse og rodløse. Sådanne mennesker drages let af de to største magter i tilværelsen: Gud og djævelen.

„Den faldende stjerne“ skildrer denne kamp om et menneske. Filmen falder i to afsnit. Det første skildrer en nat i 1910, da en 10-årig pige (den samme som forestiller præstens datter i „Nattevagt“) oplever sin verdens sammenbrud. Hendes mor bliver dræbt, og hendes far begår selvmord af fortvivlelse.

Følgerne af dette ser man i andet afsnit, hvor den samme pige er blevet 45—50 år. Hun er nu leder af en flygtningelejr, der som alle flygtningelejre er fyldt

med ulykkelige menneskeskæbner. Disse skildres meget levende, og man behøver vist ikke at have stået i et sådant arbejde for selv at gribes af skildringerne af disse skæbner. Millioner lever i dag sådan, og det bør vi aldrig glemme. Men mange af os har det alligevel som denne kvinde. Oplevelsen i barndomstiden har gjort hende hård og „afsmertet“, hun tør ikke lade nøden komme ind i sit hjerte, fordi hun er bange for, at den skal knuse hende. Djævelen hvisker til hende: „Tænk på dig selv, spar dig selv, du kan ikke tage dig af alle, dit helbred og dine nerver vil ikke kunne bære det“. Men følgerne af denne egoisme er en større og større hjertenshårdhed. Hun er spundet ind i en djævleryng. Gud kalder på hende. I et syn genoplever hun den periode i barndomstiden, der har gjort hende hård, og de gode magter vinder sejr over hende. Hun ser i et syn for sig følgende sætning illustreret gennem en barndomsoplevelse „Når man har tro og tillid (Zuversicht) kan alting gå“. Hun får tro og tillid, men viger endnu tilbage for at kaste sig ud i tjenesten for andre, og stiller spørgsmålet til den, der repræsenterer Guds stemme: „Ja, men hvad så med ensomheden“? Svaret lyder: „Du er aldrig alene, der er tusinder af mennesker, der venter på dig“.

Som man forstår er forkyndelsen ikke meget forskellig fra forkyndelsen i „Nattevagt“. Egentlig har vi alle nok at gøre med vore egne problemer, og disse kan ofte være ved at knuse os, men vort medmenneskes nød og omsorgen for dettes frelse river os ud af vore egne vanskeligheder, og vi bliver selv hjulpet ved at hjælpe andre.

Johs. M.

At leve livet i armod's stand,
den lykke er vel noget blandet,
men mest at beklage er dog den mand,
som har penge — og intet andet!

Anton B. i Vejle Amts Folkeblad.

Gudrun og Aage Th. Christensen

Eleverne fra tyverne husker, at der ofte i vort blad var en frisk og festlig artikel, hvorunder stod Aa. Th. C.

De vidste alle, at det var Haslev Højskoles mand i det udvalg, der redigerede det daværende fællesblad »Haslev Højskoleblad«. De husker sikkert også, at under en og anden særlig hilsen stod der Gudrun og Aage Th. Christensen.

Nu vil jeg blot fortælle, at i vinter er begge disse gode og kære mennesker døde.

Hvor mindes jeg dog med stor glæde og taknemlighed de år fra 1919-1926, da vi arbejdede sammen på Haslev Højskole og ofte var gæster i hinandens hjem.

Siden skiltes vore arbejdsveje, men vort venskab holdt, og var det end sjældnere vi mødtes, var det altid festlige dage, når vi gæstede hinanden. Sidste gang var i sommeren 1951. Fru Christensen var da noget svag, mens Christensen tilsyneladende var frisk og stærk.

Og så kom døden i vinter, fru Christensen døde 20. januar; min kone og jeg var med til begravelsen den 27. Det var en sørgefest, men en skøn fest, hvor Aage Th. Christensen talte og sang smukt ved sin hustrus kiste.

Kun seks uger efter fulgte han hende i døden. De to er ikke mere her, men blandt os, der kendte dem, lever mindet om to strålende friske, fine og fromme mennesker, der med glæde øvede den tjeneste, som var dem betroet de forskellige steder, de virkede.

Lad mig til slut citere det sidste vers,

Aage sang ved Gudruns bære; det er fra en lille sang af Ingeborg Marie Sick om Jairis datter.

*O Herre, når jeg ligger død
som denne lille pige,
så væk mig op til liv igen
med dig i Himmerrige.*

Det var grundbanen i deres hele virken, derfor var der lys også over graven, som lukkede sig både over mørk og far.

Vi er taknemlige over, at vi mødte og arbejdede sammen med disse kære mennesker, og deres minde vil stedse leve i vort sind.

N. P. P.

Olof Jessen

Torsdag den 17. april døde sognepræst Olof Jessen, Grønbæk. Vi har sikkert alle læst gode mindeord om ham og hans rige gerning inden for K. F. U. M. og K.

Her vil vi blot nævne, at Olof Jessen en tid var formand for Haslev udv. Højskole, og at det netop var i hans formandstid, den nuværende skolebygning opførtes.

I vort jubilæumsskrift 1941 beretter forstander Pagh Petersen om indvielsen 10. januar 1923 og fortæller bl., at skolens formand pastor Olof Jessen talte over ordet: »En opfyldt begæring er et livets træ«.

Nu er også denne trofaste tjener's gerning sluttet. Vi tænker med tak på de år, han også viede sine kræfter til arbejdet for vor skoles rejsning, og vi sender en hilsen til hjemmet i Grønbæk præstegård som udtryk for vor tak og vor hjertelige deltagelse.

N. P. P.